

la incineradora de Campdorà es podia fer o no, malgrat que els veïns els deien que no la volien, malgrat que el grup de l'oposició els deia que no la volien, i no van fer cap tipus de concessió fins que amb informes econòmics en contra, amb la licitació ja feta i convocada, amb els sobres presentats, els sobres es van presentar, de les empreses, si no ho recordo malament, set o vuit i algunes d'elles estrangeres, per cert. Abans d'obrir la plica, amb molt bon criteri, a les vuit del matí del dia de la plica, l'alcaldeessa – i la vaig felicitar per això– va decidir desistir, cosa que és insòlita en aquest Ajuntament, per cert. Va desistir d'un procés de licitació internacional.

Per tant, m'alegro molt que hagi posat aquest exemple, però no s'apunti les medalles que no li pertoquen. Per tant, que quedi clar com va anar aquest procés amb tots els ets i uts. Per tant, no hi ha res a afegir sobre això.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, es produeix un empat amb dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA, i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes, i dotze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés.

Sotmesa la proposta a una segona votació i persistint l'empat, queda rebutjada pel vot de qualitat de l'alcalde.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CULTURA

5. Adquisició de pintures, gravats, escultures, ceràmiques i altres objectes d'art i acceptació de la donació de l'Arxiu i Biblioteca Rafael i Maria Teresa Santos Torroella, i subscripció dels respectius contractes de compravenda i de donació amb els senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo.

Rafael Santos Torroella (1914-2002), crític i historiador d'art contemporani, va ser una figura cabdal entre els intel·lectuals catalans de la segona meitat del segle XX i amb un gran coneixement de les avantguardes històriques acreditat amb la publicació de llibres sobre pintors com Joan Miró, Salvador Dalí o Pablo Picasso, entre d'altres. És un punt de referència per l'estudi de l'art contemporani. Autor de diversos volums de poesia, fou també dibuixant i impulsor de múltiples iniciatives en el camp artístic i cultural, així com professor de l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona i, posteriorment, amb la transformació de l'escola en facultat, el 1978, i la seva incorporació a la Universitat de Barcelona, catedràtic d'Història de l'Art Contemporani. El 1974 fou nomenat acadèmic corresponent a Barcelona de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando i des del 1981 era membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. L'Ajuntament de Girona, coneixedor de la transcendència del personatge, li dedicà, de juliol a octubre del 2004, una exposició al Museu d'Història sota el títol "Santos Torroella, entre l'art i la poesia".

En el transcurs de la seva vida, conjuntament amb la seva esposa, Maria Teresa Bermejo Hernández, va constituir un fons integrat per més de mil tres-cents objectes que conformen un conjunt evolutiu amb peces que van des dels clàssics moderns fins als artistes dels anys 1960-1970, passant pels de la Generació del